Nā hanc ſe ꝓficiſcentē ihieroſoli
mā ſcripſiſſe teſtat̄ cū corinthios
ꝛ alios iā; an̄ ut miniſteriū qđ ſe
cū portaturus erat colligerent lit
teris adhortatus ſit. S; inde intel
ligi quidā volunt ita oēs epiſto
las ordinatas ut p̄ma poneretur
q̄uis poſterior fuerit deſtinata
ut p ſingulas ep̄las gradib⁹ ad
pfectiora veniret. Romanorū nāq;
pleriq; tā rudes erant ut nō intel
ligerent dei ſe gr̄a ꝛ nō ſuis meritis
eē ſaluatos ꝛ ob hoc duo inter ſe
ppl̄i ↄflictarent. Idcirco illos indi
gere aſſerit corrigi: vitia gentilita
tis p̄ora cōmemorās. Corinthijs
aūt iam dicit ſciētie grām eē ↄceſ
ſam ꝛ nō tam oēs increpat q̄ cur
peccātes nō increpauerīt rephen
dit ſicut ait. Audit̄ int̄ vos forni
catio. Et iterū. Congregatis vobis
cū meo ſpū tradere huiuſmodi ſa
thane. In ſcđa vero laudāt̄ ꝛ ut
magis ac magis ꝓficiāt ↄmonēt̄
Galathe vero iā nulli⁹ criminis
arguūt̄ n̄ hoc tm̄ q̄ callidiſſimis
pſeudo ap̄lis crediderūt. Epheſij ſa
ne nulla rep̄henſiōe ſ; multa lau
de ſunt digni. q̄ fidē aplicā ſerua
uerūt. Philipēſes etiā multo ma
gis collaudant̄ qui nec audiē q̄
dem falſos ap̄los voluerūt. Theſ
ſalonicenſes nihilomin⁹ in dua
b⁹ ep̄lis ōni laude pſequit̄ eo q̄
nō ſolū fidē; incōcuſſam ſeruaue
rint veritatis. ſ; etiā in pſecutione
ciuiū fuerint ↄſtantes inuēti. Co
loſēſes aūt tales erant ut cū ab
ap̄lo viſi corpaliter nō fuiſſent.
hac laude digni haberēt̄. Et ſi cor
poē inq̄t abſens ſū. ſ; ſpū vobiſcū
ſū gaudēs ꝛ videns ordinē veſtrū

De hebreis vero q̄d dicendū ē. q̄z
theſſalonicēſes q̄ plurimū lauda
ti ſūt. imitatores facti eē dicitur.
Sicut ipſe ait. Et vos fratres imita
tores facti eſtis eccliarū dei que ſūt
i iudea. eadē enī paſſi eſtis ꝛ vos a
ↄtribulib⁹ veſtris q̄ ꝛ illi a iudeis
Apud ipſoſq; hebreos eadē ↄme
morat dicens. Nā ꝛ vinctis ↄpaſ
ſi eſtis ꝛ rapinā bonorū veſtrorū
cū gaudio ſuſcepiſtis ↄgnoſcētes
vos hr̄e meliorē ꝛ manētē ſbaz.

Explicit ꝓlogus gnāl' in oēs ep̄las. Incipit ꝓlog⁹ ſpālis in ep̄lam ad Romanos.

Romani ſunt q̄ ex iu
deis ꝛ gentib⁹ credi
derūt. Hij ſupba cō
tenciōne volebāt ſe
alterutrū ſupponere
Nā iudei dicebant. Nos ſum⁹ po
pul⁹ dei q̄s ab initio dilexit et vo
uit. nos circūciſi ex gn̄e abrahaz
ſancta deſcēdim⁹ ex ſtirpe ꝛ not⁹
retro apud iudeā tm̄ deus. Nos de
egipto ſignis dei ꝛ virtutib⁹ libe
rati mare ſicco ptrāſiuim⁹ pede cū
inimicos noſtros grauiſſimi flu
ctus inuoluerēt. Nob̄ pluit māna
dn̄s i deſto ꝛ quaſi filijs ſuis cele
ſte pabulū miniſtrauit. Nos die
noctuq; i colūna nubis igniſq; p̄
ceſſit ut nob̄ in inuio iter oñderet
Atq; ut cetera ei⁹ circa nos immē
ſa bn̄ficia taceam⁹. nos ſoli digni
fuim⁹ dei legē accipe ꝛ vocē dei lo
quentis audire. eiuſq; ↄgnoſcere
voluntatē. In q̄ lege nob̄ pmiſſus
eſt xp̄s. Ad q̄s etiā ipē ſe veniſſe
teſtatus eſt dicēs. nō veni niſi ad

oues que perierāt domꝰ iſrł cum
vos canes potius q̄ꝫ hoīes appel
lauerit. Equū ne ergo ē ut ydola
hodie deſerentes quibꝰ ab initio
deſeruiſtis nobis cōparemi ⁊ nō
potius in proſelitoꝝ locū ex legiſ
auctoritate ⁊ cōſuetudine depute
mini.c Et hoc ipm̄ non merebami
niſi ꝙ larga ſemꝑ dei demētia vo
luit vos ad noſtrā imitacōez ad
mittere. Gentes etiā e cōtrario re
ſpondebāt Quanto em̄ maiora er
ga vos dei beneſitia narraueritis
tanto maioris vos criminis reos
eē mōſtrabitis. Semper em̄ hijs
oībus extitiſtis ingrati. Nā ipſis
pedibus quibꝰ aridū mare trāſi
ſtis: ludebatis ante ydola que fe
ciſtis ⁊ ipō ore quo paulo añ ob
necē aduerſarioꝝ dño cātauera
tis ſimulacra vobis fieri popoſci
ſtis: illis ocuł quibus venerando
deum in nube vel igne conſpicere
ſolebatis: ſimulacͣ intuebamini.
Mannaq̄ꝫ vobis faſtidio fuit ⁊ ſē
per in deſerto cōtra dominū mur
muraſtis: ad egiptū vnd̄ vos ma
nu valida eiecerat redire cupien
tes. Quid plura.c. Ita patres vrī
crebra prouocacōne dominū irri
tauerunt ut omnes ī heremo mo
rerentur nec plus ex ſenioribꝰ eo
rum q̄ꝫ duo homines terram re
promiſſionis intrarent. Sꝫ quid
antiqua replicamus cum etiaꝫ ſi
illa minime feciſſetis de hoc ſolo
nemo vos dignos venia iudica
ret ꝙ dominū criſtū ꝓphetaꝝ ſem
per vobis vocibus repromiſſum
nō ſolū ſuſcipere noluiſtis ſꝫ etiaꝫ
morte peſſima peremiſtis.c Quem
ut nos ꝯgnouimus ſtatim credi
dimus: cū nobis de eo antea non
fuerit predicatū. Vnd̄ ꝓbatur ꝙ
ydolis ſeruiuimus non obſtina
tioni mētis. ſed ignorantie depu
tandū. Qui enim cognitū ilico ſe
q̄murꝫ: olī vtiqꝫ ſequeremur ſi an
tea ꝯgnouiſſemus. Sic auteꝫ voſ
de generis nobilitate iactatis: q̄
ſi non morum imitatio magis q̄ꝫ
carnalis natiuitas filios vos fa
tiat eſſe ſanctoꝝ. Deniqꝫ eſau ⁊
yſmahel cum de ſtirpe ſint abrahe
minime tamē in filios reputātur
Hijs taliter altercātibus apoſto
lus ſe medium interponens: ita
partiū dirimit queſtiōes ut neu
trum eoꝝ ſua iuſtitia ſaluteꝫ me
ruiſſe confirmet. ambos vero po
pulos ⁊ ſcienter et grauit̄ delīq̄ſ
ſe: iudeos ꝙ per preuaricationem
legis deū inhonorauerint. genteſ
vero ꝙ cū ꝯgnitū de creatura crea
torē ut deū debuerit venerari: glo
riā eiꝰ in manufacta mutauerint
ſimulacra. vtroſqꝫ ētiaꝫ ſimiliter
veniam conſecutos: equales eſſe
veraciſſima ratione demonſtrat.
preſertim cum in eadeꝫ lege predi
ctū ⁊ iudeos ⁊ gētes ad xpi fideꝫ
vocādos eē oñdat Quā ob reꝫ vi
ciſſim eos humiliās ad pacē ⁊ cō
cordiā cohortat̄.

¶ Explicit ꝓlogꝰ ſpetiał. Inci
pit argumentū.

Romani ſūt ptis ytalie
Hij ꝑuenti ſūt a falſiſ
aplīs ⁊ ſb̄ noīe dñi nrī
ihū xpi ī legē ⁊ ꝓphaſ
erāt īducti. Hos reuocat aplŝ ad
verā ⁊ euāgelicā fidē ſcribēs eis a
corintho.

¶ Explicit argumentū.